

# **Sant Jordi Modern 15M**

## **Personatges**

**-Drac Banc:** Banquers

**-Rei Pol:** Polítics

**-Princesa Lítica**

**-Soldats del Rei:** Mossos

**-Poble: Rics i Pobres** Empressaris y treballadors

**-Sant Jordi:** Moviment 15M

**-Narrador**

## Història

Benvinguts i benvingudes nens i nenes, nois i noies, dames i cavallers.

Segurament tots i totes coneixeu la llegenda de Sant Jordi. Aquesta història va succeir a l'edat mitjana, però no us penseu que aquest defensor del poble només va existir en aquella època. Actualment van sorgint molts Sant Jordis que lluiten contra les injustícies.

Tot aquell que vulgui conèixer aquesta història, que s'apropi que us la explicarem en una petita representació de 5 minuts. Però abans us demanem la vostra col·laboració: necessitem 2 adults i 4 nens.

(Narrador comença a explicar la història i de fons es veu el Rei Pol amb la Princesa Lítica mirant el seu poble com juga, riu, treballa...)

Vet aquí una vegada, que hi havia un poble molt tranquil anomenat Ripollet. Tothom a la vila vivia molt feliç, tots tenien una feina que els permetia tenir un plat a taula, roba, calefacció... i mentre els grans treballaven, els més petits aprenien a l'escola. Tothom gaudia d'una bona salut perquè hi havia hospitals i la gent era tractada de forma igualitària.

Un dia va arribar a la vila un Drac molt ferotge, que treia foc pels queixals i tenia molta gana i venia disposat a menjar-s'ho tot.

(Entra en escena el Drac i fa que es menja les collites, animals, (la gent molt espantada) i quan va a menjar-se a la gent, el Rei l'atura.)

Va començar pels animals, però quan es van acabar els animals, volia començar per les persones. En aquell moment, el rei Pol el va aturar i li va dir:

**Rei:** Espera! Espera! Estic pensant que si et menges a la gent, ningú podrà treballar per nosaltres, per donar-nos aliments i riqueses! I ho hauríem de fer per nosaltres mateixos!

(El Rei aparta el drac de la gent per parlar d'amagat)

Lavors el rei d'amagat del poble, va anar amb el drac a la seva cova per parlar.

**Rei:** Si tu no et menges al meu poble, els faré treballar més i del que obtingui de benefici, te'n donaré la meitat.

**Drac:** (després de rumiar una estona diu) D'acord

I així el Drac Banc, que aquest era el seu nom, després de rumiar una estona, va acceptar.

(El rei marxa cap al poble i agafa els Rics per parlar amb ells.)

**Rei:** He tingut una idea. Heu de fer treballar a la gent del poble molt i molt! I controlar que tothom treballi. I a canvi tindreu molts privilegis.

**Rics:** D'acord! Ho farem!

I així va ser, el poble va començar a treballar molt més, pensant que els beneficis es repartirien entre tots.

Però, a mesura que passava el temps i veien que no rebien cap incentiu ni millora, els vilatans van decidir

demanar un canvi de rei.

**Pobres:** Volem un altre rei! Volem un altre rei!

(El rei marxa, però per canviar-se la samarreta i torna. El poble celebra el nou rei i torna a la feina)

Al rei, molt llest, se li va ocórrer canviar d'imatge i va aconseguir enganyar al poble. El poble estava content pensant que havia aconseguit fer fora al rei i van seguir treballant.

(El rei marxa a veure al drac)

El rei per altra banda, va anar a veure al Drac Banc un altre cop per explicar-li com havia aconseguit enganyar al poble i que el seu pacte seguia en peu. Però en aquell moment, el Drac, que era molt avariciós li va dir.

**Drac Banc:** Em sembla bé... però vull més beneficis.

Llavors el rei, exaltat, li va dir:

**Rei:** Això no pot ser!! Si el hi demanem més sacrificis es tornaran a revelar!

I el Drac li va contestar:

**Drac:** Llavors, em menjaré a la teva filla!

El rei molt preocupat va dir:

**Rei:** D'acord, et donaré més beneficis.

(El rei torna al poble)

De camí al poble, va rumiar com tornar a enganyar-los. El seu pla consistia en retallar els drets al poble per poder seguir pagant al Drac, sense que aquests s'adonessin. Però l'engany no va durar gaire. Quan el poble es va adonar que s'havia de començar a pagar coses que abans eren gratuïtes, com l'educació i la sanitat, un home anomenat Jordi va reunir al poble a la plaça per decidir, en assemblea, que podien fer contra aquesta opressió.

(Jordi reuneix a la gent i la fa seure per parlar, tot seguit s'aixequen i comencen a cridar consignes contra el rei)

Llavors va anar tot el poble cridant consignes contra el rei: Que no nos representan! No hay pan para tanto chorizo! Educació i sanitat, pública i de qualitat!

El rei en veure això va decidir enviar als seus soldats.

(Els soldats van corrents a apallissar el poble)

**Rei:** Netegeu la plaça! Son uns vàndals! Són uns criminals! Atureu-los!

(Mentre els apallissen, la gent sense defensar-se va estirant-se a terra)

Els soldats en arribar van apallissar a tothom.

(Els soldats acaben de atonyinar-los i marxen, es posen davant del rei, mirant al poble estes a terra)

Però sabeu que va passar? Després de tot, la gent no es va rendir i va seguir resistint i lluitant contra el seu opressor!

(El poble es va aixecant i comencen a cantar Resistiré!!)

**FIN**